

lés.) És midőn hallok itt oly nyilatkozatot, hogy „az írásban inproduktív zsidófaj“, megvallom, nagyon csodálkozom, hogy azt pap mondhatja; mert ő nem nyithatná meg ajkait a templomban, ha az ó- vagy új-testamentomot nem vinné magával. Pedig az „írásban inproduktív“ zsidók írták mindkettőt. (Nagy derűtség. Élénk helyeslés.)

A legujabb győzelem.

Lapunk egyik keresztény barátjától vesszük a következő cikket, melyet habár annak minden egyes részével nem értünk is egyet, mégis kiadunk, mert híven visszatükrözni látszik bizonyos parlamenti körök gondolkozását.

A cikk ekkép hangzik:

A Zala-Egerszegi választó kerület 2078 választói közt 1077 ember akadt, kinek az elegendő volt, hogy szavazatát egy politikailag teljesen éretlen embernek adja.

Ez a tény nagyon szomorú. Kár volna e választási eredmény fölött kicsinylő vállvonítással napirendre térni. Nagy jelentőséggel bír e választás nemcsak azért, mert az antiszemita pártját erősíti, de főleg azért is, mert legfényesebb bizonyítéka annak, hogy az antiszemitizmus nemcsak, hogy le nem járta magát, hanem hogy mindenütt képes újabb tért hódítani, a hol e pártnak a rendelkezésére álló kortes eszközöket kiaknázni alkalma van. Ténynek tény ugyan, hogy a parlamentben kevesebb eredményeket tud felmutatni, de kint az országban, a nagy tömegekre óriási hatása van. És csak ezen óriási hatásnak tulajdonítható Szemneecz Emil országgyűlési képviselővé történt megválasztása oly kerületben, mely egy Deák Ferenczet küldött annak idején a magyar törvényhozás csarnokaiba.

Skublics maradt egyedül. O gazdag, befolyásos férfi vannak nagy összeköttetései és szép tehetségei és mégis megbukott. Megyebeliei ejtették el őt egy teljesen ismeretlen, minden befolyás nélküli fiatal emberért: Szemneecz Emilért, a ki kiállt a nép elé és mellét verve hirdeté, hogy ő antiszemita.

És a zalaegerszegi választó kerület 2078 választói közt 1077 ember akadt, kinek az elegendő volt, hogy szavazatát egy politikailag teljesen éretlen embernek adja.

Ez a tény nagyon szomorú. Kár volna e választási eredmény fölött kicsinylő vállvonítással napirendre térni. Nagy jelentőséggel bír e választás nemcsak azért, mert az antiszemita pártját erősíti, de főleg azért is, mert legfényesebb bizonyítéka annak, hogy az antiszemitizmus nemcsak, hogy le nem járta magát, hanem hogy mindenütt képes újabb tért hódítani, a hol e pártnak a rendelkezésére álló kortes eszközöket kiaknázni alkalma van. Ténynek tény ugyan, hogy a parlamentben kevesebb eredményeket tud felmutatni, de kint az országban, a nagy tömegekre óriási hatása van. És csak ezen óriási hatásnak tulajdonítható Szemneecz Emil országgyűlési képviselővé történt megválasztása oly kerületben, mely egy Deák Ferenczet küldött annak idején a magyar törvényhozás csarnokaiba.

Ki az a Szemneecz Emil ur? Vádlott és semmi más. A ki a lapok törvényszéki tudósításait figyelemmel nem olvassa, azt se tudja mi fán termett. Ő sem költő, sem művész, sem nagyiparos, sem nagykereskedő. Összes eddigi „nyilvános“ működése abban kulminál, hogy Herman Ottó orsz. képviselőt az utcán megtámadta, és hogy egy másik alkalommal a bírókat szidta össze, mert

T Á R C Z A.

Farsang napján.

Irta **Sacher Mazoch.**

Fordította — n. — t.

— Az Egyenlőség tárczája. —

Schusán-purim*) van; nem csodálhatjuk tehát, ha Kolomeában, Lengyelországnak ezen nagy provinciális városában oly mozgálmás az élet e napon.

Az utcákon élénk sürgős-forgás, az emberek arcain elégtelenséget, örömet, kicsapongó pajzánságot lehetett látni kor-, nem- és rangkülömbőség nélkül.

A hívő zsidónak e napon csak egy vágya van: fesz-telenül, kedve szerint, igazán mulathatni és egy törekvése: kiki tehetségéhez mérten a szegényen segíteni és hozzá járulni ahhoz, hogy a városnak azon része, mely leginkább zsidóktól lakott, fényárban usszék, szóval az éjet nappallá varázsolhatni.

Alig van ház színes transparentek, lampionok és golyók nélkül, az ablakok pedig valamennyien ki vannak világítva, melyen belül szép zsidó asszonyok, üde-arcu leányok, meleg bundácskába burkolódzva üldögélnek és

pajzán nevetgélés közben fogyasztják jóízűen az eléjük felhalmozott süteményt; közbe-közbe le-le tekintenek az utcára, hól vidám arcu férfiakat egész sereg álarczosoktól követve, lehetett látni.

Éppen most fordul be egy sűrű csoport a fő utcába zsidó ifjakkól orosziasan öltözve és — külsejüknek megfelelően — oroszias dalokat énekelve, mit egyrészők hegedű és furulyával kísér; az ének és zene azonban csak dőnként és akkor ujjul meg, mikor bizonyos, kitüntetett ház előtt állapodnak meg.

Amott meg egyes, jókedvű ifjak medvéknek vannak maszkirozva, s ezen alakban rettegtenek az utcaajtókba esalt kíváncsi fehér cselédeket.

Ismét mások — s ezek a kiválóbbak — az Áchásverus történetének előadására vannak kosztümezve és vonulnak egyik utcán fel, másikon le. E csoport élén látjuk Esztert (királynőt) selyem-, bársony- és hermelinbe öltözve, fején koronával (aranyozott papirból) négy rabszolgától egy fejedelmi hordszéken ülve.

Mindjárt mellette lépdel Áchásverus király biborpalástban; mögötte Mordechaj nagy turbánjával és végre Hamán, a főszemély, ki magas tetejű hódalkalappal fején, kendőkből összevarrott öltönyben és magas falábakon óriásként lépdelt a tömeg között fejét hátravetve és nagy, három mogyoró nagyságu pokolvarral garnirozott orrával

*A zsidó farsang második napja.

Verhovayt elítélték. Irodalmi működése pedig egyáltalában szót sem érdemel; mindössze néhány cikket írt a „Függetlenségbe,“ melyek azonban nem emelkedtek a ponyvairodalmi termékek rendes niveauja fölé.

A kérdés tehát, mi lehetett az oka annak, hogy a z.-egerszegi választók többsége hűtlenül elhagyta azt az zászlót, melyet egykoriképviseelőjük, Deák Ferencz tűzött ki és követte Szemecz Emilt, az antiszemitizmus eme legujabb titánját?

Erre én csak egy feleletet tudok. Magyarország gazdasági viszonyai. A paraszt, a kisbirtokos, a kisiparos és kiskereskedő rendkívül meg vannak terhelve Helyzetük a kétségbeeséshez közel áll. Nagy része tönkre megy, elpusztul, a koldusbotra jut és a ki még nem jutott el, az örvény szélére az érzi, tudja, hogy közel áll hozzá. Mindenki szeretne e szorongatott helyzetből megszabadulni. Ily körülmények közt meglepi a választókat az antiszemita jelölt és a legörületesebb ígéretekkel teszi. A helyett, hogy felvilágosítaná, ámitja a népet olyan ígéretekkel, melyeket lehetetlen beváltani. A történelemből tudjuk, hogy az ilyen viszonyok régebben a legsajátságosabb vallási reformatorokat szülték, a kik néha megváltoztatták a népek sorsát, de gyakran tönkre is tették az országok népeit. A vallás reformatorai mai időben szerepüket kijátszották és helyükbe a társadalom reformatorai léptek. Az antiszemitizmus vallási és társadalmi reformator akar lenni, de egyik sem a kettő közül, mert az antiszemitizmus nem akarja a tőke hatalmát megtörni hanem a zsidó tőkét akarja elrabolni. A szocializmus a tőke zsarnoksága ellen küzd és megakarja szüntetni azt a régi társadalmi szokást, mely szerint a „gyöngébb“ az „erősebbnek“ rabszolgája legyen, a kinek éhezni és szom-

jazni kelljen, míg a nagy tőke birtokosai, vagyis az „erősek“ pazar fényben élnek. A különbség a szocialisták és antiszemiták olyan nagy, a milyen távol van Decazville Zalaegerszegtől. A szocializmus az emberiség általános jólétét tűzte ki célul, az antiszemitizmusról ellenben egy nép elnyomására, kifosztására tör és ezért bátran el lehet mondani az antiszemitizmus, hogy nem egyéb álcázott anarchizmusnál, mely a testvériség helyett gyűlölséget akar, és a mely az általános jólét helyett általános fosztogatásra áhítozik. Bakunin, Most és Lieske ugyan azon alapon állanak, mint Istóczy, Verhovay és Rác Géza. Zavart akarnak előidézni és e zavarból kihalászni a maguk részére a legjobb részt.

Tegyük fel, hogy az antiszemita párt a magyar parlamentben többségre jut és hogy antiszemita kormány alakul Istóczyval és Verhovayval az élén. Mi lenne ezzel elérve? A zsidók vagyonát elkoboznák és ennek csak az volna a gazdasági következménye, hogy Istóczy, Verhovay, Rác Géza és a többi vezérek a zsidók birtokaiba bele ülnének, az ország pedig 600.000 jó adófizető és hű honpolgárt és számos jeles író, művészt és tudóst vesztené. A szegény nép, a nagy tömeg pedig az antiszemita kormány alatt is csak úgy éhezne, mint azelőtt és az anarchizmus vérszemet kapva tovább folytatná, a mit az antiszemitizmus megkezdett, mert megbízható és hatalmas szövetségest találna az antiszemitizmusban. A vége pedig az lenne, hogy Magyarország e két elem pusztításai alatt tönkremenne, megsemmisülne. Ime ily konzekvenciákat vonna maga után egy antiszemita többség és egy antiszemita kormány; és ezért cselekedtek olyan rosszul a zalaegerszegi választók, hogy az antiszemita pártot egy taggal erősítették. *Amicus.*

a levegőt szimatolva; majd itt, majd ott kísértétképen jelen meg az alacsony házak első emeletének ablakainál, hogy az azokon ki-kikandikáló népekre ráijeszzen, mi legtöbb esetben sikerül is neki; s így ingerkedéseinek vége-hossza nem volt.

De valjon ki lehet az a vakmerő, ki Hamánt személyesíteni és az ő nehéz szerepét magára vállalni meri?

Ki más, mint Wilna Latkef, a legszebb, legdelibb legkedélyesebb és legbátrabb zsidó ifja Kolomeá városának, hol pedig efféle legények nem tartoztak a ritkaságok közé.

Hol a nagy harsonának, bádofedőknek rekedt furulyának és két hurú repedt hegedűnek harmoniátlan akkordjai közeledtek, mi az Ahasverus-szerepét játszóknak jöttét jelzé, daczára a csikorgó hidegnek, sorra nyíltak az ablakok és azokon piros-pozsgás leányzók vagy tüzes szemű menyecskék szórták tekintetük villámaikat az utcán járókra. Gyorsan ott termett Latkef hosszú lábain s majd ez, majd ama kíváncsi nön követett el valami ártatlan csíny.

Flaumen asszonynak, ki a kísértésnek ellent állani nem tudott és egy percze kinyitá ablakát, hogy az utcára nézhessen, egy viseltes félpapucsot dobott szobájába. A szép és kaczer Zuckernének, ki hermelinnel prémelt kaczaikájában az ablak puha párnáin könyökölt, hogy

mindent lásson és mindenkitől látassék, átnyujtott egy nagy aranyozott huszárt. . . mézesből, mi az elpiruló szép asszonyt rögtöni távozásra készítette. Az egy kissé tulságosan sovány Grünwald kisasszonynak azt mondá, hogy egy nagyon hozzá illő völegényre tett szert és oda adott neki — egy heringet.

Smieles Jónás kereskedőnél, hol fél tuczat lány volt együtt, egy eleven egeret bocsájtott be az ablakon és gyönyörködve nézte a vad hajszát, mely most következett. Hogyan tomboltak a lányok rémületükben, hogyan menekült, akinek csak hossu ruhája volt, ki székre, ki ágyra, ki asztalra míg a békeháborító szerencsésen egy fal hasadékában azylumra talált.

Ily módon jutott Latkef, hol a csapattal, hol anélkül egy a hosszú utca végén levő alacsony házig, melynek falai kártya-vár módjára, befelé hajlottak, ablak-üvegének hiányát papírral helyettesíték, rozzant ajtajainak hasadékain pedig a fagyos szél kénye-kedve szerint süvöltött be és ki, és megdermedéssel fenyegeté azt a harmincz nyomorban sanyló, szerencsétlen családot, mely ezen ház két emeletének tíz szobájában — fázott és éhezett akkor, mikor az egész város vigadott.

Egy ablakon, mely a papirragaszt már nem türte hanem mindenféle ringy-rongy darabokkal volt betömve, Latkef benézett és látott egy másfél öl széles és két öl

Verhovay redivivus.

Verhovay ismét nagyhatalom. Legalább kezd nyilvánosan szerepelni és szereplése olyan, mint azé, a ki érzi, hogy a kezében hatalom van. Verhovay, a ki az ön saját beismerése szerint, — lásd a csángó ügy aktáit, — nem bírja még azt sem fölmutatni, a mit ma már minden kis hivatalnoknak föll kell mutatni, — tanulmányai bevégezését; Verhovay, néhány hét előtt ismét nyilvánosan föllépett, bemutatta magát a magyar bortermelők országos kongresszusán mint szaktudóst; később elment Czeglédre, hogy meghordoztassa magát a választóktól; elkezdett bejárni az országgyűlésre, most utoljára pedig a zalaegerszegi képviselőválasztásnál lépett fel, mint néptribun. Nagy a valószínűség, hogy legközelebb az országgyűlésen fog spechet tartani és leczkét fog adni a pártoknak a — tisztességről.

Ki hitte ezt valaha? Midőn a csángó ügy szőnyegre került, még nagyon messze voltunk a tárgyalástól is, még senki sem tudta az ügynek és ezzel együtt a személynek is minden oldalát megismerni, máris kimondta a világ minden, a tisztességet nemcsak a fenyítő kódex szerint mérő gondolkozó férfia, hogy bármiként végződjék az ügynek fenyítőbirósági oldala, Verhovay többé nem támadhat fel. Mindenki, kiben élt a morális érzék, megnyugvással gondolt arra, hogy ha szabadságát megbirná is óvni, ha börtön hívogató ajtait el is fogja kerülhetni, ez a demagóg többé nem fogja felvinni a néptribun szerepig. Eljátszotta játékaikat.

És ime az egész világ csalatkozott. Verhovaynak elég bátorsága van. Nem erkölcsi bátorság az, de vakmerőség. Mert vakmerőség kell hozzá, hogy politikai szerepléshez

fogjon, hogy, mint Zalaegerszegen tette, kiálljon a tömeg elé beszédet tartani, mikor minden pillanatban megtörténhetik az, hogy abból a hallgatóságból kilép egy tisztességes ember és egész méltán odavágja a szónok szeméi közé: Hazudsz!

De ha az egész világ csalatkozott, nem csalatkozott Verhovay az ő számításában. Nem kell neki semmiféle affronttól félnie, mikor hivei, az antiszemiták táborába megy vezéreskedni. Az antiszemitákat nem azzal a mértékkel kell mérni, mint másokat. Az antiszemiták nem törődnek a vezérek, a vezetők kvalifikációjával, erkölcsi értékével, sőt ha ugyan a vezérek minősítvénye felől gondolkodni is szoktak, inkább azt ohajtják, hogy minél marquirozottabb egyének vezessék, mert hisz csakis ezek bírnak azzal a vakmerőséggel, hogy azokat a bizonyos tanokat hirdessék, sőt hogy e tanok érvényesítésében gyakorlott körültekintéssel bírijanak, hogy a mint törvény öre nincs közvetlen közelben, akkor lerontva még a törvény gátjait is, rohanjanak saját céljaik felé, azok felé a bizonyos célok felé, melyek pár évvel ezelőtt csak részletes ostromállapotot szültek az ország egyes részein. Verhovay nem csalódott az ő számításában, és nem is csalódhatik ebben; az antiszemitáktól nem fél, hogy az igazságot szemé közé vágják, sőt épen azért tekintik vezérnek, azért indulnak hűségesen nyomában, mert tudják, hogy nem az igazságot keresi, sőt inkább, mert meg vannak lelkük mélyéből győződve, hogy a hova Verhovay vezeti őket, az megfelel az ő gyűlölettel teljes lelkük és szívük legmerészebb vágyakozásának. Miért ne követnék? Miért ne szónokoltatnának maguknak általa?

A mi azonban az egész ügyben szomorú, az az, hogy ime Magyarországon elég egyetlen egy képviselő választás

hosszu szobában két alakot, melynek egyike egy fiatal, de tiszta ruhás lány, keservesen zokogott.

Ezen látvány elrontotta Latkef jó kedvét. Mert neki is, mint minden könnyelmű embernek, a legjobb szive volt, a könnyet egyáltalában ki nem álhatta,

Figyelő állásba helyezkedék s előre hajolt, lélekzetét visszatartva, hosszu orrát az ablak rámáihoz illesztve, hallgatózott.

Most már jobban szétnézett a szobácskában és látta, hogy annak közepén egy kecskelábu asztalka áll, melyen egy kivájt burgonyában pislog egy darabka fagygyu-gyertya homályos fényt vetve egy, a lábai egyikétől megfosztott karós szalmaszéken ülő, deresedni kezdő, megtört alakú férfira, foszlányodozó kaftánban, kopott bársony sipka fején, kezeit lelógatva a nagy semmiségbe bámul.

A vak foldozó szabó, Fischtran Tóbiás volt, a siró leány pedig leánya Eszter.

Latkef most látta őt először.

— Ne sirj — mond Tóbiás gyöngéden, — a sirástól könnyen megvakulhatni; és mi lesz belőlünk, ha te sem tudsz dolgozni, Eszter?!

— Mit ér a munka is, atyám, — felelé zokogva a leány, — ha az Istentől el vagyunk hagyatva?

— Senki sincs Istentől elhagyatva, — senki; csak kisért bennünket, de nem hagy el!

— De több kisértésnek vagyunk kitéve, mint a többi összesen — felelt Eszter — pedig mi sem vétkeztünk többet, mint ők.

— Hát nem vagyok — e én eléggé szorgalmas? Hajnali szürkülettől késő éjjig görnyedve dolgozom, s még sem tudom az én vak apámnak a szobácskáját fűteni, sem mézes lepényt sütni, mi Susan-purimkor a legszegényebbnél sem hiányzik.

— Minek nekünk a lepény, hisz halljuk a zenét és az embereket vigadni, — mond Tóbiás vigasztalólag.

— Nekem a szívem fáj, ha nevetnek — susogá a szegény leány és ismét sirt, de egészen halkan, nehogy öreg apja hallja, mert látni, ugy sem láthatta, a mint a jó leány sovány kezeit szép szemekre nyomta. Ha az apja nem láthatta, — látta őt egy nemes szívű ifju, látta őt Latket, ki hosszu, lábain gyorsan elsietett.

Először is Jeitelesz fakereskedő portája felé tartott, ott a kerítéshez támaszkodva elkezdte a tuloldalra magasra halmozott fa-máglyákból a hasábokat egymás után átszedgetni és a lenn várakozó barátjának leadni. Azután egyesült erővel, gyorsan azon házhoz szállíták, az ily módon szerzett fát, melyben Eszter apjával lakott.

(Vége következik.)

arra, hogy az antiszemita lavina meginduljon, hogy antiszemita zavargások provokáltassanak. Ha az országos képviselő választások alkalmával megmozdulnak az antiszemiták és jelöltekét is állítanak, az még nem jelent nagyot; tudjuk azt, hogy mindenütt és így Magyarországon is, sőt talán itt legjobban, oly elemek kerülnek fölszínre, a melyeknek qualificációjába jobb bele sem ereszkedni. A zalaegerszegi választás azonban azt mutatja, hogy nemcsak igyekeznek az antiszemiták megragadni minden alkalmat arra, hogy veszedelmes életjelt adjanak magukról, hanem bizonyíték arra is, hogy [az általános választások alkalmával csak azért nem borítják lángba az egész országot, mert még nincs annyi emberük, hogy minden kerületbe juttassanak; és végre bizonyíték arra, hogy az antiszemitizmus el van még mindig terjedve az országban, és ha ez elterjedés csak lappang is, de mindig kész kitörni.

A Verhovay redivivus jelensége épen ezért veendő számba. Azokat a szenvedélyeket, melyeknek morális veszélyességükön kívül még az is jellemez, hogy mindig csak egy vékony hártya választja el őket attól, hogy a tételes fenytő törvénnyel is összeütközésbe jöjjenek, ezeket a szenvedélyeket ez idő szerint a legvakmerőbben és legnyitabban Verhovay szítja. És míg egyrésztől nincs semmi, a mi ennek a bujtogatásnak utját állja, addig mintegy nimbust kap ez az agitáció azáltal, hogy Verhovay tagja még mindig a magyar törvényhozásnak. Az az értelmetlen nép, az a szenvedélyes proletariátus, melynek vajmi kevés vesztetni valója van és legfőlebb személyes szabadságát teszi kockára, a munka, a szorgalom, az ész és a törvény ellen való küzdelmét mintegy jogositva látja azáltal, hogy ime országos képviselő a vezér, a törvényhozás tagja, neki tudnia kell, mi szabad; és ez adja meg reményének jogosultságát is, hogy az általuk követett rablási theoriát végre még a törvényhozás is szentesítheti, csak meg kell várni az időt.

És még csak kilátás sincs rá, hogy változhassék e helyzet addig, míg meg lesz engedve, hogy a rablást és fosztogatást büntetlenül lehessen politikai elv gyanánt hirdetni és programbeszédekben a jog és társadalmi rend felforgatását kilátásba helyezni. — i.

Olvasóinkhoz!

Ötödik éve, hogy ernyedetlen buzgalommal és önfeláldozó kitartással küzdünk ügyünk igazságáért.

Multunk a zsidó felekezetű magyarok öt évi önvédelmének története. Az antiszemita izgatások megakadályoztak bennünket az alkotás nagy munkájában; a vádakát megerőtleníteni, a gyanúsítást szétoszlatni és a rágalmat leálcázni, ez képezte eddig lapunk főfeladatát.

Küzdelmeink nem voltak hatástalanok. Számptalan esetben sikerült nekünk a félrevezetett kétkedőket ügyünk tisztaságáról és igazságáról meggyőzni; és ha csekély erőinknél fogva az antiszemita

sajtó sárkányröptét nem is követhettük mindenhová, de legalább kiadtuk a jelszót, megjelöltük a védelem eszközeit, hogy hitrokonaink, az antiszemita sajtó hatásait ellensúlyozhassák.

Megelégedéssel, sőt büszkeséggel állithatjuk, hogy működésünket e tekintetben oly rendkívüli siker koronázta, mely páratlanul áll a magyar zsidó felekezet évkönyveiben.

Mindazáltal — fájdalom — még nem szabadulhattunk meg végkép az önvédelem kínos helyzetéből. Sokat kell még küzdenünk, míg az előítélet utolsó falai leomlanak.

Folytatni fogjuk tehát tevékenységünket abban az irányban, melyet eddig követünk.

Munkatársaink, kik felekezetünk első rangú íróiból csoportosultak, most ismét megigérték hathatós közreműködésüket. A sajtó hatalma azonban főleg az előfizetők támogatásától függ; ha azt akarjuk, hogy a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméi a nép között terjedjenek, akkor a hiveknek kötelessége az utat egyengetni, mely a nép szívéhez, eszéhez vezet.

Az Egyenlőség szerkesztősége.

Felhívás előfizetésre.

Azon t. előfizetők számára, kiknek előfizetésük f. é április hó elsején lejár, lapunk e heti számához postautalványokat mellékelünk azzal a kérelemmel, hogy megrendeléseiket minél előbb megújítani méltóztassanak.

Előfizetési feltételek:

Egész évre házhoz küldve	7 frt.
Fél évre	4 frt.
Negyed évre.	2 frt.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba (V. ker., hajna-utca 2. sz. küldendők.)

A kiadóhivatal.

H I R E K.

— Szilágyi Dezső az antiszemita táborban. A józsefvárosi antiszemiták péntek este vacsorát rendeztek a „Fehér ló” vendéglőjében és meghitták vendégül országgyűlési képviselőjüket Szilágyi Dezsőt, felkérve őt, ragadná meg ezt az alkalmat álláspontjának megvilágítására. Szilágyi Dezső engedett a meghívásnak és megjelent a „Fehér ló” vendéglőben, a hol őt a józsefvárosi antiszemiták nagy lelkesedéssel fogadták. Nem tudjuk, valjon mi indíthatta Szilágyi Dezsőt az antiszemita fészekbe való megjelenésre, miután még csak egy hete sem mult el annak, hogy a mérsékelt ellenzéket elhagyta, mert ez nem elég szabadelvű volt. Ő, a ki váltig azt hangoztatja, hogy szabadelvű

ellenzéki“ mit keres egy táborban, olyan választók közt, a kiknek legnagyobb része Verhevy pártján áll és bizalmat szavaztak neki, mikor a fenytő törvényszék elítélte. Az a körülmény, hogy a vacsora rendezői a józsefvárosi zsidó választókat teljesen mellőzték, Szilágyi Dezső országgyűlési képviselő urat felvilágosíthatta volna a vacsora antiszemita ize iránt. Az olyan államférfiúnak, mint Szilágyi Dezső, nincs szüksége az antiszemitákkal való kokettirozásra és azért sajnáljuk pénteki fellépését, már csak azért is, mert különféle magyarázatokra enged következtetést és utoljára az antiszemitákat is bizonyos reményekkel kecsgetteti, a melyekből fellépésük merészségét merítik. Mi kötelességünknek tartottuk Szilágyi Dezsőt figyelmeztetni, hogy milyen társaságban vacsorált péntek este és hogy ez a társaság a józsefvárosi zsidó választókat csak azért nem hívta meg a vacsorához, mert tüntetni akart antiszemitizmusával. Ha Szilágyi Dezső ur ekkép folytatja, akkor még megérjük, hogy a józsefvárosi antiszemiták őt fogják kandidálni egy „szabadelvű ellenzéki“ jelölt ellenében.

— **Zalaegerszegről** írják nekünk: Tekintetes szerkesztőség! Valóban csodáljuk, hogy Szemecz alig 100 szavazattal győzött ellenjelöltje fölött; mert ha azt az izgatást tekintjük, miket az antiszemiták kortesei itt véghez vittek, akkor Szemecz urnak ez a győzelme nem olyan, ami az antiszemitizmust nagyon bátoríthatná. Legjobban bujtogattak a Budapestről ide rándult kortesek, névszerint Rác Géza és Verhovay Gyula. Ez utóbbi a választás napján a város határán várta a falvakból beérkező választókat és az országuton levő feszület előtt megállította őket olyan lázító beszédek tartván, hogy a nép fanatizmusa a tetőpontra hágott és késznek nyilatkozott, mindent elkövetni, a mit a „szónok“ kíván tőle. „Egyelőre — kiabált Verhovay — csak azt akarom, hogy a sakterpolitika berenczeit megbuktassák. S a nép a városba vonult és megbuktatta Skublics urat. Ily fogásokkal ámitották azt a szegény, elvakított népet. Skublics ur, a ki megyénk egyik legtekintélyesebb földbirtokosa, a bukás daczára büszkén tekinthet vissza a lefolyt választásra, mert ez alkalommal bebizonyult hogy a kerület értelmisége majdnem kivétel nélkül őt tüntette ki bizalmával.

— s.

A zsidó ösztöndíjak. Az országos magyar zsidó ösztöndíjgyűlés választmánya az 1885/6. tanévre hirdetett ösztöndíjakat folyó hó 16-án Dr. Pollák Henrik elnökle alatt tartott ülésében a következő folyamodóknak adományozta: 1. A báró Eötvös József-féle 200 frtos ösztöndíjak két egyenlő részben: Kecskeméty Lipót (Kecskemét) rabbiképző intézeti hallgatónak; a) Schönfeld Samu (Pórmagasi) III. é. joghallgatónak; 2. A báró Popper-féle 100 frtos ösztöndíjat Mandl Sándor (Budapest) I. é. joghallgatónak; 3. Dr. Oesterreicher Ede-féle 100 frtos ösztöndíjat Abeles Károly (Budapest) III. é. orvostanhallgatónak; 4. A Fuchs M. L.-féle 100 frtos ösztöndíjat Baumgarten Samu (Budapest) IV. é. orvostanhallgatónak; 5. A Fuchs Johanna-féle 100 frtos ösztöndíjat Herzog Ede (Budapest) III. é. orvostanhallgatónak; 6. A Schreiber Mór és Ernesztina-féle 100 frtos ösztöndíjat Medvei Béla (Esztergom) IV. é. orvostanhallgatónak; 7. A Sternthal Arthur-féle 100 forintos ösztöndíjat Schiff Ernő (Gáborján)

IV. é. orvostanhallgatónak; 8. A Neumann Julia és Neumann Miksa-féle 100 frtos ösztöndíjat Mellinger Vilmos (Rác-Almás) IV. műegyetemi hallgatónak; 9. A Schwarz Ábrahám és neje-féle 100 frtos ösztöndíjat Berkovics Lázár (Homonna) I. é. joghallgatónak; 10. A Sváb Lőrincz-féle 100 frtos ösztöndíjat Mohr Mihály (Szarvas) V. é. orvostanhallgatónak; 11. A Kohn Salamon és Józefa-féle 100 forintos ösztöndíjat Tigermann Mór (Budapest) I. é. orvostanhallgatónak; 12. A Dr. Rózsay-féle 100 frtos ösztöndíjat Heumann Miksa (Enying) V. é. orvostanhallgatónak; 13—24. tizenkét egyleti 100—100 frtos ösztöndíjat Kácsér Zsigmond (Szarvas) IV. é. Fuchs Ignác (Dezser) II. é. Reichberger Sándor (Szentés) II. é. joghallgatóknak; Simonovits Ignác (Falkus) V. é. Weisz József (Losoncz) II. é. Justus Jakab (Mohács) III. é. Reitzer Mór (Ujvidék) IV. é. orvostanhallgatóknak; Grünfeld Miksa (Pagyeróc) IV. é. Gaertner Henrik (Temesvár) IV. é.; Héber Bernát (Kecskemét) III. é.; Heller Ede (Székesfehérvár) I. é. bölcsészethallgatóknak; Widder József (Váralja) IV. é. műegyetemi hallgatónak; 25—33. nyolcz 50—50 frtos egyleti ösztöndíjat; Feldmann József (Szamoszeg) Pinkusz-Sámuel (Diósgyőr) Flesch Ármin (Bács-Almár); Fischer Eduárd (Turóc-Bella) Kolbach Bernát (Liptó-Szt.-Miklós); Kohn Ármin (Szliács) rabbiképző-intézeti hallgatóknak; Jemnitz Zsigmond (Budapest) II. é., May Sándor (Nagy-Tapolcsány) III. é. műegyetemi hallgatóknak. Összesen pályázott 120 folyamodó, a kiknek tulnyomó része az előirt s ösztöndíj elnyeréséhez szükségelt minősítvénynyel bírt ugyan, de az egyletnek szerény anyagi viszonyai miatt, kérelmük tekintetbe vehető nem volt. Összes folyamodók kérvényeiket az egyleti titkárságnál (V. fürdő-utca 10. sz.) átvehetik.

— **A pesti izr. nőegylet** legutoljára tartott választmányi ülésében jelentés tétetett a segélyezési, árvaházi és népkonyhai osztály működésére vonatkozó folyó ügyekről, továbbá a f. évi febr. hó 21-én tartott álarcos bál eredményéről; ezen bál alkalmából felülfizetésként 1450 frt folyt be, mely tény azon kijelentéssel vétetett örvendetes tudomásul, hogy a nemeslelkű adományozók részletes névjegyzéke a közgyűlésre megjelenendő évi jelentésben fölvétessék. Az elnökség indítványa, miszerint a most épített új árvamenhelyben — ez intézetben megkülönböztetésül az árvaház rendeltetésétől csak félelárvelt gyermekek nyernek fölvételt — a növendékek jelenlegi száma felemeltessék és pedig 18-ról 30-ra, hogy valamennyi, az egylet által fentartott és mostanáig helyszúke miatt különböző családoknál elhelyezett gyermekek közvetlen felügyelet és neveltetésben részesüljenek; valamint hogy az ujonan megnyitandó egyleti népkonyhában, tekintettel a rendelkezésre álló nagyobb helyiségekre, az eddiginél több, tehát naponkint körülbelül 600 személynek való ebéd szolgáltatassék ki, határozatra emeltetett. Végre felolvastatott az utolsó időben bejelentett adományok jegyzéke, melyből kiemeljük a nemrég elhunyt id. Klenovits György hagyatékát 100 frttal az izr. leányárvaház javára.

— **A Budapesti és a Pesti hirlap.** A következő sorokat vettük: Tekintetes szerkesztőség! A képviselőház folyosóján történt e héten, hogy egy csomó antiszemita nagy zajjal dicsekedett azzal a sikerrel, melyet az antiszemita bujtogatás a vidéken felmutat. Hátha még a sajtó is támogatna bennünket — vágott közbe Andreanszky, akkor

már a jövő választásnál elérhetnénk célunkat. A Függetlenségen és a Pesti Hírlapon, no még a Magyar Államon kívül, nincs fővárosi lap, mely reánk ne támadna. Én — folytatá az antiszemita bárója — valóban nem értem, miért nem szövetkezik velünk a Budapesti Hírlap is, mely a magyar középosztályban való elterjedtségénél fogva ügyünkön igen sokat lendíthetne. A Pesti Hírlap legalább időnkint — a negyed év közben — antiszemita és gyakran nagyon ügyesen segíti elő céljainkat, de a Budapesti Hírlap egyszerűen megtámad bennünket minden alkalommal, dacára annak, hogy nagyon kevés zsidó előfizetője van! Andreanszky ezen panaszja nézetünk szerint alaptalan, mert a Pesti Hírlap 19 és a Budapesti hírlap egy hiány 20.

Pályázat. A helybeli izr. hitközségben II-od előimádkozói állomás megüresedvén, az f. é. május elsején betöltendő. Pályáznak sochet ubodeknek is kell lenni. Evi fizetés 300 frt. szabad lakás és 12 forint fűtési átalány valamint fél sechita. A folyamodványok kellőleg felszerelve az alulírott hitközségi elnökséghez beküldendők. Próbaelőadásokra csak a meghívottak bocsáttatnak és csak az utazási költségek csak a megválasztottna-fognak vissza térítetni. Török-Becse 1886 márcz. 3-án Adolf Dávid hitközségi elnök.

* „Az Auker.“ A legutolsó évi zárlat szerint a halál- esetre nyereséggel biztosítottak az évi díj 25%-kát kapják osztalékképen. Az 1885-ik évben lejárt gyermek-biztosításokra (E. táblázat) 37.2% nyereségyosztalék esik s így minden biztosított 1000 frt. helyett nyereséggel együtt 1372 frt fizettetett. Folyó év február hóban 791 bevallás 2.046.690. frt összeggel lett benyújtva. Kiallított 717 szerződés 1.882.667 frt tőkéről. 1886 január 1-től benyújtott 1545 bevallás 3.938.308 frt összeggel, s kiállított 1440 szerződés 3.545.6687 frt tőkéről. A biztosítási állomány 1884. végé vel 73614 szerződésben 139.26Z,818 frt volt Fennállása óta a társaság lejárt biztosítások után 40 millio frt-t fizetett. Díjtáblázatok s felvilágosítások a magyarországi vezérügynökségnél. Budapest, V., Gizella-tér 6. szám alatt nyerhetők.

Szerkesztői üzenetek.

L. Nagy-Bujon. A m. cz-ellen irt cikkét nem közölhetjük, mert egyes fordulatai dalzára olyan térre vinné a polémiát, melyre lapunk nem követhetné.

S. M. urnak Budapest. Kávéházi politika. Nem lehet komolyan venni.

J. L. urnak Sáros-patak. Felszólítva lett ugyan, de ez idő szerint el nem vállalhatta.

F. A. urnak Buttyin. Levélben válaszoltunk,

H I R D E T É S E K.

Brünni kelméket
elegáns

tavaszi öltözetre

3.20 métert, azaz 4 bécsi rőföt kitevő szelvényekben 4 frt 80 krért igen finom, 7 frt 10 krért legfinomabb, 10 frt 50 krért legeslegfinomabb

valódi gyapjuszövetből

szállít az összeg postautánvétele mellett a hiteles és szilárdnak ismert

Siegel-Imhof

Tuchfabriks Niederlage

BRÜNNEN.

Nyilatkozat: A fönnebbi cég, hála szilárdságának a vevők részéről nagy bizalomnak örvend. Ezt bizonyítja, hogy a Siegel-Imhof cég minta nélküli megrendeléseknél is kevés pénzért valóban a legjobb árut szállítja.

De miután szédelő cégek Brünni árak köpenye alatt garázdálkodnak, a fönnebbi cég ennek ellenében kívánatra mintákat is küld,

ingyen és bérmentve.

FECSKENDŐ
folyton tölthető gomblyukibolya 40 kr.
FECSKENDŐ tölthető ibolyacsokor —.60, 1.—.
FECSKENDŐ tölthető porcellánrózsa 1.—, ibolya —.85.
FECSKENDŐ tölthető gummiszivar —.60, revolver —.70.
FECSKENDŐ nyakakendőtű 1.20, zsebóra 1.30.
FECSKENDŐ tréfas alak Új! 1.—
FECSKENDŐ szivarozó emberke Új! —.85.
FECSKENDŐ pohócz cukorkaszákkal Új! —.70.
FECSKENDŐ tölthető elegáns séta-bot Új! 2.50, 3.75, 4.—, 4.50, 5.—, 6.—.
FECSKENDŐ gyűrű a legjobb f. jta —.30.
FECSKENDŐ szivar finom illat-szerrel töltve 3i.
FECSKENDŐ szivarok finom illatszerrel töltve —.35, —.50.
Tartalék-illatszer
—50, 1.—, 1.20, 2.—.

ÉRTESÍTÉS
a husvéti kiállításról.
A legdiszesebb husvéti

TOJÁSOK

egész új kiállításnak 10 krtól 30 frtig rendkívül nagy választékban. Hasonló husvéti tojás-töltelékek hölgyek és gyermekek számára. Pompás meglepetéstárgyak az anyyira szokásba jött husvéti öntözéshez részint költői gyengéd, vagy kedvdenítő természetűek.

- Tojás** színes —.10 krtól 1.30-ig, virágfestéssel 20 krtól 2.40 krig.
- Tojás** színes fonatú 35 krtól 5.40 krig.
- Tojás** arccal 50 krtól 1.50 krig.
- Tojás** peluche, atlasz vagy selyemmel 35 krtól 2.75 krig.
- Tojás** dominóval 50 krtól 1 frtig, koczkával 35 kr. földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 35.
- Tojás** varró- vagy író-készlettel 1.60, takarékperselyvel 75 kr.
- Tojás** csodakigyóval 35 kr, zsebórával 1.60, himzés mintával 80 kr.
- Tojás** babával 1.20 tól 2.50-ig, gyermekjátékkal 1.40, 2.75, 5 frtig.
- Tojás** himzett és festett selyemmel 1.75-től 10-frtig. porcellánból 30 krtól 75 krig.
- Tojás** peluchéból kis csibécskével 2 frtől 12 frtig.
- Tojás** csinos porcellán figurákkal 1 frt-től 12 frtig.
- Tojás** színes üvegéből, bronz állványnyal 1-től 7 frtig.
- Tojás** faconnal, a legfin kivitelben 8-tól 12 frtig.
- Tojás** fantasztikus alakban, u. m. taliga, kocsi, fés ek, szán, bősár, bölcső stb. stb. 25 frtig.

Mind nyitló.

Ezenkívül még sokféle husvéti különlegességek, melyek használatával csak a vevő ismeretik meg, kaphatók

KERTÉSZ TÓDOR-nál **BUDAPEST,**
Dorottya-utca 2. szám.
Frissbéli megrendeléseid jén való beküldésed keretén képes árjegyzék mellékeltek.

EISŐ MAGYAR ÁLLAMNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN

Kiadások. Huszonhivolezadik évi zárszámla 1885 január 1-től december 31-ig. **Bevételek.** Vagydon. Mérleg-számla 1885 december 31-én. **Téher.**

I. Tűzbiztosítás.

Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonása után
 Függedlen maradt károk tartaléka
 Szerzési költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával
 A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költs. és adó behajlatatlan követelések leírása.

1747648.70	1791817.23	4391231.23
200081.55		
321700.43		
321890.46		
4965.96		

II. Szállítmány-biztosítás.

Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával
 Függedlen maradt károk tartaléka
 Szerzési költségek
 A szállítmány-biztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek
 A következő évről díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonásával.

38231.96	14490.96	77615.20
7409.62		
9297.57		
8091.64		
184307.77		
861788.40		
184307.77		
861141		

III. Jégbiztosítás.

Viszonbiztosítások és törlesztések
 Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával
 Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztosítások utáni bevétel levonása után
 Behajlatatlan követelések leírása
 A társasági tartalékokéknak kamataja

33341.28	13.8438.86	6641.25
861788.40		
184307.77		
861141		
576838.31		
643177.95		

IV. Egyéb bevételek.

Beváltott szelvények után, valamint egyéb kamatok és árfolyamnyereség eladott értékpapírok után
 Társasági házak tiszta jövedelme

576838.31	430327.65	14912.70
643177.95	430327.65	14912.70
430327.65		
14912.70		

II. Fletbiztosítási üzlet.

A mult évből áthozott díjtartalék
 Befolyt díjak: ez évben kifizetett követények után, az előbbi éveken kiállított követények után.
 A bizsitosítottöke emelésére fordított nyeresemények.
 Mult évi függőben volt károk tartaléka
 Mlekek
 Kamatjövodelem

213507.51	1018306.41	9.748.119
1980738.60		
12658.98		
229695.12		
150732.98		
40133.72		
74875.78		

III. Fletbiztosítási üzlet.

Értékpapírok
 Ugranis:
 1. 941,000 ftnyi magyar földhitelintézeti 5 1/2% záloglevél 100 ftjával
 2. 5.344,400 ftnyi magyar földhitelintézeti 5% o-os záloglevél 100 ftjával.
 3. 62,640 ftnyi magyar földhitelintézeti 5% o-os érvé értékű záloglevél 123 7/10 ftjával
 4. 165,300 ftnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6% o-os záloglevél 100 ftjával
 5. 1,000,200 ftnyi magy. észak-keleti vasut. 5% o-os ezüst elsőbbségi követények 98 1/2 ftjával
 6. Besztercebánya-brezovai és piski-vajdahunyadi vasuti követények
 7. Magyar királyi állam pénztárjegyek
 8. 8.557 Lira olasz 5% o-os járadék és kamatai
 9. 1885-ben esel. kamat. és elszám. pénzküldemény.
 10. Jelzálog kölcsönök
 11. Kötvény-kölcsönök
 12. Viszonbizt. követény kölcsönök
 13. A központ tartozása folyó számlán
 14. Vezér- és főgnyökségek s mások tartozásai

911000	5314400	77485.68
165300		
955197		
1230636.22		
1000000		
4100.33		
182982.74		
91020.52		
1902880		
19085.10		
223916.65		
272338.04		
1180362.58		

IV. Fletbiztosítási üzlet.

Díjtartalék: 11.221.062.24
 levonva viszontbiztosítási díjtartalék 221.602.90
 Biztosítási alap 181775.53
 Kihazsítási töké nyereseménye 285724.98
 Függőben levő károk tartaléka 122758.01
 Díjesszállításokra vonatkozó nyeresemények tartaléka 2900.69
 Előre fizetett díjak az 1885-1889. évekre 1413.76
 Fel nem vett nyeresemények 1884. évről 270.73
 Viszonbiztosítóg intézetek és mások követelése 32516.29
 1885. évi nyeresemény 221333.86

11221062.24	221602.90	181775.53
221602.90		
181775.53		
285724.98		
122758.01		
2900.69		
1413.76		
270.73		
32516.29		
221333.86		

10329.50	203182.45	645231.76	89217.09	49649.65	122758.01	2900.69	1413.76	270.73	32516.29	221333.86
203182.45										
645231.76										
89217.09										
49649.65										
122758.01										
2900.69										
1413.76										
270.73										
32516.29										
221333.86										

10329.50	203182.45	645231.76	89217.09	49649.65	122758.01	2900.69	1413.76	270.73	32516.29	221333.86
203182.45										
645231.76										
89217.09										
49649.65										
122758.01										
2900.69										
1413.76										
270.73										
32516.29										
221333.86										

10329.50	203182.45	645231.76	89217.09	49649.65	122758.01	2900.69	1413.76	270.73	32516.29	221333.86
203182.45										
645231.76										
89217.09										
49649.65										
122758.01										
2900.69										
1413.76										
270.73										
32516.29										
221333.86										

Fuchs Rudolf, Hajós József, Harkányi Frigyes, Lévay Henrik, Ormody Vilmos, igazgató; Ullmann Károly Pál, igazgató. Rudnyánszky Ferencz, Tornyai Schosberger Zsigmond. Sztányi Izidor. Kacsvinszky János, elöltn. könyvvivő.